

Sygn. akt III RC 101/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Klukowska

Protokolant Natalia Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2018 r. w Tczewie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej A. G.

przeciwko M. G. (1)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. G. (1) tytułem zaległych alimentów za okres od 1.02.2016r. do 23.04.2017r. na rzecz małoletniej A. G. kwotę po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. D.;

II. poczynając od 6.11.2017r. zasądza od pozwanego M. G. (1) tytułem alimentów na rzecz małoletniej A. G. dodatkowo – ponad kwotę 600 zł (sześćset złotych) orzeczoną w punkcie 1. Wyroku Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 14.08.2017r. w sprawie o sygn. akt III RC 164/17 - kwotę po 200 zł (dwieście złotych) miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. D. do 10-go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od pozwanego M. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Tczewie kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów sądowych;

V. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego;

VI. wyrokowi w punkcie I do kwoty 1.500 zł (tysiąc pięćset złotych) oraz w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 101/18

1 **UZASADNIENIE**

W dniu 24 kwietnia 2017r. A. D., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki A. G., wniosła pozew przeciwko M. G. (1) o zaległe i bieżące alimenty.

Po modyfikacji swojego żądania – co ostatecznie nastąpiło podczas rozprawy w dniu 08 sierpnia 2017r. (pозew – k. 2-3 i stanowisko strony powodowej - k. 141 od godz. 00:01:14 do godz. 00:03:36) przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki A. G. wniosła o:

--

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki tytułem zaległych alimentów - za okres od lutego 2016r. do kwietnia 2017r. - kwotę po 800zł miesięcznie wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od każdej raty;
- o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki tytułem alimentów od kwietnia 2017r. kwotę po 1.000zł miesięcznie;
- oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrot kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł poniesionej tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwany M. G. (1) uznał powództwo do kwoty 500 złotych miesięcznie w zakresie bieżących alimentów i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie (odpowiedź na pozew k. 27-32).

Sąd Rejonowy w Tczewie wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2017r. wydanym w sprawie III RC 164/17 w punkcie 1. zasądził od pozwanego M. G. (1) tytułem alimentów na rzecz małoletniej A. G. kwotę po 600 złotych miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. D. poczynając od 24 kwietnia 2017r. do 10- go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. W punkcie 5. wyroku Sąd zasądził od pozwanego M. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Tczewie kwotę 360 złotych tytułem kosztów sądowych i w punkcie 6. orzekł o nadaniu wyrokowi w punkcie 1. rygoru natychmiastowej wykonalności (wyrok SR w Tczewie k. 146).

Sąd Okręgowy w Gdańsku, po rozpoznaniu apelacji małoletniej powódki, wyrokiem z dnia 27 lutego 2018r. w sprawie o sygn. akt II 1 Ca 473/17, uchylił wyrok SR w Tczewie w sprawie III RC 164/17 w punkcie 2. – w zakresie dotyczącym alimentów za okres od lutego 2016r. do dnia 23 kwietnia 2017r. oraz w punktach 3. i 4. i w tym zakresie przekazał sprawę ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tczewie (wyrok SO w Gdańsku k. 187).

Ponownie rozpoznając sprawę o sygn. akt III RC 101/18 Sąd Rejonowy w Tczewie rozpoznał merytorycznie powództwo w zakresie:

- alimentów za okres od lutego 2016 roku do 23 kwietnia 2017 roku oraz
- za okres od 24 kwietnia 2017 roku co do alimentów ponad kwotę 600 złotych miesięcznie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, małoletnia powódka sprecyzowała, że

1. za okres od lutego 2016 roku do 23 kwietnia 2017 roku żądanie pozwu obejmuje kwotę 800zł miesięcznie,
2. za okres od 24 kwietnia 2017 roku kwotę 1000zł miesięcznie

(pismo powódki k. 220 i stanowisko strony powodowej k. 294 od godz. 00:01:08 do godz. 00:01:58).

Pozwany M. G. (1) – po sprecyzowaniu swojego stanowiska – co ostatecznie nastąpiło podczas rozprawy w dniu 12 września 2018r. (odpowiedź na pozew k. 27-32 i stanowisko strony pozwanej k. 294 od godz. 00:01:58 do godz. 00:04:10) wniósł o oddalenie powództwa o zasądzenie od niego bieżących alimentów na rzecz powódki ponad kwotę 500zł miesięcznie oraz za okres od lutego 2016r. do 23 kwietnia 2017r. uznał powództwo do kwoty 500zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia A. G. ur. (...) w T. jest córką M. G. (1) i A. D..

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia – k. 5)

Małoletnia A. G. mieszka z matką oraz z jej rodzicami. A. D. przekazuje swoim rodzicom tytułem udziału małoletniej w opłatach mieszkaniowych kwotę 200zł miesięcznie.

W skład pozostałych miesięcznych kosztów utrzymania powódki wchodzi: wyżywienie – 600zł (w tym mleko w puszcze – 15 sztuk, gdzie jedna puszka kosztuje 29zł), odzież i obuwie – 150zł, środki chemiczne (w tym balsamy do kąpieli i po kąpieli, proszek do prania, płyn do płukania, odplamiacz) – 150zł, pampersy – 100zł, leki – średnio 70zł, zabawki, w tym edukacyjne – 100zł, wydatki na paliwo na dojazd w tym dojazdy do specjalistów – 100zł, wydatki na okulary – średnio 50zł.

Za łóżeczko dla małej jej matka zapłaciła 415zł, za ochraniacze na łóżeczko – 100zł, za pościel – 100zł, za barierki zabezpieczające schody – 255zł.

Małolatka wymaga stosowania pampersów i podawania mleka. Na stałe nie przyjmuje żadnych leków, nie ma niedowagi. Raz do roku ma wizyty u okulisty, alergologa i gastrologa. Koszt wizyty u okulisty wynosi 120zł, a gdy jest to wizyta z kroplami to 140zł, wizyty u alergologa – 120zł, a gastrologa 150zł.

Przedstawicielka ustawowa raz w tygodniu uczęszcza z małolatką na indywidualną psychoterapię do psychologa, gdzie koszt jednej wizyty wynosi 150zł. Do tego dochodzą koszty dojazdu do G..

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 138v-139 od godz. 00:17:22 do godz. 00:25:52, k. 141v od godz. 00:06:29 do godz. 00:11:36, k. 232v-233 od godz. 00:52:29 do godz. 01:01:29 i k. 295 od godz. 00:16:12 do godz. 00:30:11, zeznania pozwanego – k. 139 od godz. 00:25:52 do godz. 00:36:56 i k. 141v od godz. 00:11:36 do godz. 00:17:12 i k. 231v-232 od godz. 00:16:36 do godz. 00:41:03, faktury – k. 9-15, 75-76, 82, 84-88, 90, 93-98, 100-108, 112-124, 129, 133-134, skierowanie do szpitala – k. 74, karta świadczenia medycznego – k. 89, bilety – k. 281, opinia – k. 284-286, zaświadczenie k. 299)

Przedstawicielka ustawowa małej powódki - A. D. - przed urodzeniem małej A. pracowała w restauracji na stanowisku k. z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2.900zł brutto tj. 2.400zł netto. Po urodzeniu małej nie wróciła do pracy, chciała być z córką w domu. Przebywała na urlopie macierzyńskim. Od 20 lipca 2017r. jest zarejestrowana w P. (...) w T. jako osoba bezrobotna. W okresie od 20.07.2017r. do 19.07.2018r. pobierała zasiłek dla osób bezrobotnych. Obecnie nie otrzymuje zasiłku. Pobiera świadczenie z rządowego programu 500+ oraz zasiłek rodzinny na małolatkę powódkę w wysokości 95zł.

A. D. koszty swojego miesięcznego utrzymania określa na kwotę ponad 1.000 zł. W chwili obecnej utrzymują ją rodzice, oni też pomagają jej w utrzymaniu córki. Matka A. D. z wykonywanej pracy osiąga dochód w wysokości około 3.000zł, a ojciec około 3.000zł plus dochód z nadgodzin.

Przedstawicielka ustawowa posiada wykształcenie średnie. Jest w trakcie robienia matury.

Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie od 1.02.2016r. do 27.08.2018r. dysponował m.in. ofertami pracy na stanowisku k. z wynagrodzeniem od 500 do 560zł brutto (tj. od 420,18 do 396,84 zł netto), obecnie są 3 takie oferty pracy.

Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie od 2016r. dysponował ofertami pracy dla osób z kwalifikacjami A. D. z wynagrodzeniem od 1.850zł do 2.300zł brutto miesięcznie (stanowisko k., od 1850 do 3000zł miesięcznie brutto (stanowisko k..

PUP w S. dysponuje ofertą pracy na 1/2 etatu na stanowisku k. z wynagrodzeniem od 1200zł brutto miesięcznie.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 138v-139 od godz. 00:17:22 do godz. 00:25:52, k.141v od godz. 00:06:29 do godz. 00:11:36, k. 232v-233 od godz. 00:42:44 do godz. 00:49:47, od godz. 00:52:29 do godz. 01:01:29 i k. 294v od godz. 00:16:12 do godz. 00:28:08, zeznania pozwanego – k. 139 od godz. 00:25:52 do godz. 00:36:56 i k. 141v od godz. 00:11:36 do godz. 00:17:12, zaświadczenia z Urzędu Skarbowego – k. 223-224, zaświadczenie z PUP – k. 225, 282, 283, zaświadczenie z MOPS k. 174, informacje z PUP – k. 258-259, 261-280)

Pozwany M. G. (1) posiada wykształcenie średnie bez matury. Ma prawo jazdy kat. B. Był zatrudniony w (...) S.A. na stanowisku s. (...) średnim miesięcznym wynagrodzeniem z ostatnich trzech miesięcy na dzień 29 czerwca 2017r. w wysokości 1.650,78zł netto miesięcznie.

Od dnia 06 listopada 2017r. pozwany jest zatrudniony na podstawie umowy na czas określony do dnia 31.10.2018r. na 100% etatu w (...) S.A. na stanowisku K. (...)z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1.950zł netto, do którego dochodzi premia uwarunkowana sprzedażą w granicach około 300zł miesięcznie. Jego średnie miesięczne wynagrodzenie za ostatnie 6 miesięcy na dzień 02 lipca 2018r. wyniosło 2.432,73zł netto, a na dzień 03 września 2018r. 2.814,84zł netto. Pozwany pracuje średnio przez 5 dni w tygodniu, w tym również w niedziele handlowe, pracuje od 8 do 12 godzin dziennie. Do pracy dojeżdża samochodem, na co wydaje 300-350zł miesięcznie.

M. G. (1) w 2016r. osiągnął dochód w wysokości 13.498,58zł, a w 2017r. w kwocie 31.689,52zł.

Pozwany w pracy jest objęty dodatkowym ubezpieczeniem zdrowotnym. Ubezpieczeniem tym była objęta również małaletnia A.. Obecnie z uwagi na to, że jej matka nie skorzystała z wizyt lekarskich w ramach tego ubezpieczenia, małaletnie nie jest już nim objęta.

Aktualnie pozwany mieszka z bratem, któremu za wynajęcia pokoju przekazuje kwotę 600-650zł miesięcznie. Prowadzi oddzielne gospodarstwo domowe. Wcześniej mieszkał z matką, siostrą i dziadkami tj. łącznie 5 osób, gdzie miesięczny koszt utrzymania zajmowanego przez nich mieszkania wynosił ponad 1.000zł, w tym czynsz – 800zł i prąd – 200zł.

W skład miesięcznych kosztów utrzymania pozwanego wchodzi: wyżywienie – 300zł, odzież i obuwie – 150zł, artykuły chemiczne i kosmetyki – 100zł, telefon z Internetem – 100zł.

Pozwany spłaca kredyt, którego miesięczna rata wynosi 300zł. Pozostało mu jeszcze 10 rat do spłaty. Inny kredyt już spłacił.

Pozwany pali papierosy – jedna paczka papierosów, która kosztuje 14zł - wystarcza mu na półtorej dnia.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 139 od godz. 00:25:52 do godz. 00:36:56 i k. 141v od godz. 00:11:36 do godz. 00:17:12, k. 231v-232v od godz. 00:16:36 do godz. 00:41:03, od godz. 00:41:03 do godz. 00:42:44, k. 295-296 od godz. 00:31:00 do godz. 00:53:14, zestawienie kosztów utrzymania – k. 31, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 65, załączniki do umowy kredytowej – k. 66-69, informacja dentystryczna – k. 70, zeznania PIT – k. 236-243, zaświadczenia – k. 175, 245-249, 287-293, umowa o pracę k. 181-183)

Pozwany utrzymuje kontakt z małaletnią powódką. Kontakty te zostały uregulowane przez rodziców małaletniej A. ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Tczewie w dniu 08 sierpnia 2016r. w sprawie III Nsm 393/16. Pozwany, przyjeżdżając do córki na spotkania, przywozi jej prezenty.

M. G. (1) od stycznia 2016r. do maja 2017r.łożył na utrzymanie małaletniej powódki kwoty od 300 do 400zł miesięcznie.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 141v-142 od godz. 00:17:12 do godz. 00:23:12, k. 177 od godz. 00:04:18 do godz. 00:24:43 i k. 231v-232 od godz. 00:16:36 do godz. 00:41:03, k. 295-296 od godz. 00:31:00 do godz. 00:53:14, odpis ugody – k. 71, potwierdzenia wykonania przelewu – k. 37-53, informacja dot. opieki medycznej – k. 60)

Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie od 1.02.2016r. do 27.08.2018r. dysponował m.in. ofertami pracy na stanowisku pracownik c. (...)z wynagrodzeniem od 850 do 2700zł brutto (tj. od 1355,69 do 1947,15 zł netto), obecnie brak takich ofert pracy w tym urzędzie; ofertami na stanowiskach (...)z wynagrodzeniem od 1000 do 2200 zł brutto (tj. od 747, do 1599,53 zł netto), obecnie brak takich ofert pracy w tym urzędzie; i ofertami dla osób bez kwalifikacji zawodowych z

wykształceniem średnim ogólnokształcącym, z wynagrodzeniem od 693 do 7000zł brutto (tj. od 583 do 4.943zł netto), obecnie urząd dysponuje jedną taką ofertą pracy.

Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie od 2016r. dysponował ofertami pracy dla osób z kwalifikacjami pozwanego z wynagrodzeniem od 1.850zł do 3.500zł brutto miesięcznie (stanowisko d. (...)) i z wynagrodzeniem 1.850-3.000 zł brutto dla osób bez kwalifikacji.

PUP w T. w okresie od 1.02.2016r. do 30.04.2017r. dysponował ofertami pracy dla osób z prawem jazdy kat. B z wynagrodzeniem od 1850 do 4000 zł brutto miesięcznie, w tym okresie nie dysponował ofertami pracy dla osób z doświadczeniem jako k. (...) w salonach sieci komórkowej. W okresie od 24.04.2017r. do 24.08.2018r. dysponował ofertami pracy dla osób z prawem jazdy kat. B z wynagrodzeniem od 2000 do 4500 zł brutto miesięcznie, w tym czasie nie dysponował ofertami pracy dla osób z doświadczeniem jako k. (...)w salonach sieci komórkowej.

PUP w S. w okresie od lutego 2016r. do kwietnia 2017r. dysponował ofertami pracy dla mężczyzn z kwalifikacjami pozwanego z wynagrodzeniem w wysokości od 2000 zł brutto do 3.500zł brutto miesięcznie. W chwili obecnej brak ofert dla d. (...) i k. (...).

(dowód: informacje z PUP – k. 258-259, 261-280)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów i zeznań A. D. -przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. G. i pozwanego M. G. (1).

Sąd nie uznał jednak, że usprawiedliwiony koszt miesięcznego utrzymania małoletniej powódki A. G. przedstawia się jak w dołączonych przez jej matkę spisach: złożonym wraz z pozwem (k. 6-7), gdzie A. D. określiła ten koszt na łączną kwotę 1.896zł miesięcznie, złożonym przez jej pełnomocnika w dniu 11 czerwca 2018r. (k. 221-222), gdzie określiła go na łączną kwotę 2.832,32zł, ani w jej zeznaniach, gdzie określiła go na kwotę ponad 2.000 zł miesięcznie (k. 295 od godz. 00:16:12 do godz. 00:28:08). W ocenie Sądu w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego oraz w kontekście przeprowadzonych w sprawie dowodów, koszty wskazane w tych zestawieniach zostały zawyżone w stosunku do możliwości zarobkowych i majątkowych każdego z rodziców małoletniej, a które to możliwości wyznaczają poziom życia należny powódce. Innymi słowy o ile na utrzymanie dziecka można wydać praktycznie każdą kwotę, o tyle w kontekście ustalania wysokości obowiązku alimentacyjnego, kwoty te muszą być dopasowane do możliwości zarobkowych osób zobowiązanych do alimentacji, tymczasem matka powódki odkąd ją urodziła nie podejmuje pracy zarobkowej, a jej dochodem był zasiłek macierzyński, następnie, do niedawna, zasiłek dla osób bezrobotnych, przy czym obecnie pozostaje ona bez dochodów, będąc wspieraną finansowo przez swoich rodziców, zaś ojciec powódki jeszcze do listopada ubiegłego roku otrzymywał wynagrodzenie w wysokości minimalnej krajowej. W ocenie Sądu wskazane powyżej zestawienia mają charakter życzeniowy tj. przedstawicielka ustawowa chciałaby zapewnić córce wszystkie wymienione w nim produkty i usługi na określonym poziomie, jednakże zestawienia te pozostają bez większego związku z usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionej do alimentów powódki i możliwościami zarobkowymi jej rodziców.

Ustalając wysokość kosztów utrzymania powódki Sąd nie oparł się również na zeznaniach jej matki złożonych w sądzie podczas rozpraw: w dniu 10 lipca 2017r., kiedy to określiła je na łączną kwotę 2.000zł (k. 139), w dniu 27 czerwca 2018r., kiedy to określiła je na łączną kwotę 2.200-2.500zł (k. 232v) oraz w dniu 12 września 2018r., kiedy to określiła jej na łączną kwotę ponad 2.000zł (k. 295),

gdyż w ocenie Sądu wskazywane kwoty są wygórowane, w szczególności do – jak wyżej wskazano – w odniesieniu do możliwości zarobkowych i majątkowych obojga rodziców powódki.

Sąd nie uznał, iż do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej powódki należą koszty jej wizyt u psychologa, na które matka jeździ z nią od grudnia 2017r. do chwili obecnej praktycznie co tydzień, gdzie koszt jednej wizyty wynosi 150zł. Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, że A. ur. (...) od prawie roku wymaga uczestniczenia w indywidualnych sesjach psychoterapii. A. D. dołączyła opinię psychologiczną wystawioną przez psychologa K. K., w której psycholog ten wskazał, iż „Aktualnie dziewczynka nadal pozostaje w procesie terapeutycznym. Nie jest możliwe na chwilę obecną jednoznaczne stwierdzenie o dacie zakończenia terapii, (...)” (k. 286), jednakże Sąd opinię tę – jako opracowaną na zlecenie matki powódki, a stanowiącą dokument prywatny w rozumieniu art. 253 kpc, potraktował jedynie jako element stanowiska procesowego strony powodowej. W tej kwestii Sąd w całości podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach wyrażone w wyroku z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie V Aca 895/13 (LEX nr 1474065), iż: „Opinie opracowane na zlecenie stron (stanowiące dokument prywatny w rozumieniu art. 253 k.p.c.) traktowane są jako element materiału procesowego wyrażający stanowiska stron. Zawarta w takiej opinii argumentacja może stanowić jedynie podstawę dopuszczenia przez sąd orzekający dowodu z opinii biegłego”. Jednocześnie strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wносиła o dopuszczenie przez sąd opinii biegłego, natomiast sąd, nie znalazł podstaw do podjęcia w tym zakresie jakichkolwiek działań z urzędu.

Sąd przyjął, iż łączny miesięczny koszt utrzymania małoletniej A. G. wynosi około 1.500zł. Tak, uznając kierował się tym, że:

1 na wyżywienie dla dziecka w wieku małoletniej A. G. winno wystarczyć 600zł miesięcznie. Kwota ta uwzględnia cenę mleka, którego podawania małaletnia wciąż wymaga, a którego zużywa 15 puszek miesięcznie, gdzie jedna kosztuje 29zł oraz ceny innych produktów żywnościowych, które ze względu na jej wiek są konieczne do prawidłowego rozwoju. Dodatkowo łączna kwota 600zł uwzględnia również to, że A. znajduje się obecnie w fazie bardzo silnego rozwoju i wzrostu w związku z czym wymaga podawania jedzenia nie tylko w odpowiedniej ilości ale również odpowiedniej jakości;

2 na odzież i obuwie dla małoletniej wystarczająca jest kwota 150zł miesięcznie. Jest to kwota, która zdaniem Sądu zabezpieczy wszystkie usprawiedliwione potrzeby powódki w tym zakresie. Wskazać tutaj trzeba, że na ten cel można wydać praktycznie każde pieniądze, bowiem na rynku są dostępne rzeczy w bardzo zróżnicowanych cenach, które właściwie nie posiadają górnej granicy, jednakże – zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż rodziców małoletniej A. nie stać by wydawać na odzież i obuwie więcej niż 150zł miesięcznie;

3 Sąd podziela stanowisko pozwanego wyrażone podczas rozprawy w dniu 10 lipca 2017r. (k. 139), iż na środki czystości dla powódki wystarczyć powinno 150zł miesięcznie. Kwota ta uwzględnia aktualne ceny środków chemicznych stosowanych przez matkę A., w tym balsamów do kąpieli, proszków i płynów do prania. Dodatkowo zwrócić należy uwagę na fakt, iż o ile małaletnia pozostaje pod opieką alergologa, o tyle nie stwierdzono by cierpiała na schorzenia, powodujące konieczność stosowania szczególnych produktów np. hipoalergiczných;

4 na pampersy dla powódki wystarczająca jest w ocenie Sądu kwota 100zł. Między stronami bezsporne było to, że A. wymaga stosowania pieluch jednorazowych;

5 na leki oraz prywatne wizyty lekarskie – w tym na wizyty u alergologa i gastrologa, które odbywają się raz w roku i kosztują odpowiednio po 120zł i 150zł, wystarczyć powinno średnio 70zł miesięcznie. Małaletnia – co wynika z zebranego materiału – nie cierpi na żadne przewlekłe

choroby, zaś wskazana kwota jest niezbędna do zapewnienia jej środków na pokrycie kosztów związanych z leczeniem zwykłych przeziębień i innych chorób sezonowych. Zagwarantowanie takiej kwoty na ten cel jest konieczne ze względu na to, że rodzice A. nie są w stanie dojść do porozumienia – nie potrafili nawet gdy małaletnia podlegała ubezpieczeniu swojego ojca w pracy – a z oczywistych względów A. nie może – w razie choroby – oczekiwać na to, aż jej rodzice dojdą do konsensusu i zdecydują, które z nich ma zapłacić za leki lub za dojazd do lekarza;

6 Sąd uznał, iż na zabawki, w tym zabawki edukacyjne dla powódki potrzebna jest kwota 100zł. Sam pozwany wskazał taką właśnie kwotę (k. 139), a małaletnia dla właściwego rozwoju musi mieć zapewniony stały dostęp do przedmiotów go ułatwiających i stymulujących. Podobnie jak w przypadku odzieży i obuwia i na ten cel można wydać każdą kwotę, jednakże jak już wyżej podkreślano wydatki na dziecko, szczególnie takie, które nie mają charakteru niezbędnego, muszą być dopasowane do możliwości finansowych jego rodziców;

7 z uwagi na to, że A. nosi okulary konieczna jest również kwota potrzebna na pokrycie kosztów z tym związanych. Kwota 50zł miesięcznie (tj. 600zł rocznie) pozwoli sfinansować jej wizyty u okulisty, zakup odpowiednich kropli do oczu, zakup opravek i okresową wymianę szkieł;

8 ze względu na to, że małaletnia powódka wraz z matką mieszka poza miastem tj. w miejscowości S., która jest oddalona od najbliższych miast o kilkanaście kilometrów, konieczne jest zapewnienie małaletniej środków na dojazd do specjalistów, do centrów rozrywki, handlowych i innych. Kwota 100zł miesięcznie jest wystarczająca, gdyż małaletnia regularnie nigdzie nie jeździ, natomiast kosztów dojazdów na wizyty do psychologa do G. – ze względu na to, że strona nie wykazała, iż należy je zaliczyć do usprawiedliwionych potrzeb małaletniej – Sąd nie uwzględnił;

9 ponadto Sąd uznał, iż w skład kosztów utrzymania powódki wchodzi jej udział w opłatach mieszkaniowych w wysokości 200zł tj. tyle ile wskazywała matka powódki. Kwota 200zł jako udział dziewczynki w opłatach mieszkaniowych nie jest wygórowana, a poza tym nie była kwestionowana przez pozwanego.

Sąd dał wiarę zeznaniom przedstawicielki ustawowej A. D. odnośnie jej aktualnej sytuacji życiowej, w tym finansowej, albowiem jej zeznania w tym zakresie były jasne, spójne oraz korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, a poza tym nie były kwestionowane przez stronę przeciwną. Sąd miał na względzie, że miesięczne koszty utrzymania A. D. były różne w toku postępowania, niewątpliwie miało to związek z wysokością otrzymywanych przez nią świadczeń (wcześniej zasiłek macierzyński, potem zasiłek dla osób bezrobotnych, obecnie nie ma ona własnego dochodu) i wcześniej określone były na kwotę 1.715,21zł - jak w załączonym przez nią spisie (złożonym na rozprawie w dniu 27 czerwca 2018r. - k. 228-229), potem na kwotę 1.200-14.400 zł miesięcznie (k. 232v od godz. 00:52:29 do godz. 01:01:29), a ostatecznie na kwotę ponad 1000 zł miesięcznie (k. 295 od godz. 00:16:12 do godz. 00:28:08). Sąd uznał, że kwota ponad 1.000 zł miesięcznie, ostatecznie wskazana przez przedstawicielkę ustawową, jest realna, zważywszy, że A. D. jest obecnie na utrzymaniu rodziców, którzy osiągają dochód w wysokości po około 3.000 zł (ojciec pracuje jeszcze w nadgodzinach), a prócz utrzymania A. D. ponoszą też koszt utrzymania domu, siebie i pomagają w utrzymaniu wnuczki.

Możliwości zarobkowe pozwanego Sąd ustalił na podstawie jego przesłuchania, albowiem zeznania jego są jasne i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w przedłożonych przez niego dokumentach. I tak, fakt, iż wynagrodzenie pozwanego z ostatnich trzech miesięcy na dzień 29 czerwca 2017r. wyniosło 1.650zł netto miesięcznie znajduje potwierdzenie w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym przez (...) S.A. (k. 65). Natomiast fakt, iż od dnia 06 listopada 2017r. jest zatrudniony na podstawie umowy na czas określony do dnia 31.10.2018r. na 100% etatu w (...) S.A. na stanowisku K. (...)z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1.950zł netto, do którego dochodziła premia uwarunkowana sprzedażą w granicach około 300zł miesięcznie lub więcej i w obecnie zarabia około 2.700 zł netto, przy czym jego średnie miesięczne wynagrodzenie za ostatnie 6 miesięcy na dzień 02 lipca 2018r. wyniosło 2.432,73zł netto, a na dzień 03 września 2018r. wyniosło 2.814,84zł netto znajduje potwierdzenie w przedłożonych przez niego zaświadczeniach wystawionych przez (...) S.A. (k. 245-249, 287-293) oraz częściowo w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2017r. (k. 240-243).

W ocenie Sądu koszty utrzymania wskazane przez pozwanego w zakresie wydatków na wyżywienie, odzież i obuwie, artykuły chemiczne i kosmetyki, telefon z Internetem, dojazdy do pracy oraz koszty mieszkaniowe nie są wygórowane, a poza tym nie były kwestionowane przez stronę powodową. Sąd do miesięcznych kosztów utrzymania pozwanego nie mógł zaliczyć raty spłacanych przez niego kredytów (obecnie już jednego), gdyż zobowiązania kredytowe nie mogą wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dzieci, co oznacza, że ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego Sąd nie może brać ich pod uwagę.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron. Odnośnie kserokopii dokumentów należy wskazać, iż strony ich nie kwestionowały i nie domagały się złożenia oryginałów przez stronę przeciwną. Sąd w ustaleniach faktycznych nie oparł się jedynie na przedłożonych przez strony paragonach fiskalnych (k. 8, 77-81, 54-56, 91-92, 109-111, 127-128, 135-137), ponieważ nie sposób uznać ich za dokument, brak na nich informacji, kto rzeczywiście dokonał zakupu opisanego na paragonie i na czyje potrzeby zakup ten został wykorzystany. Nawet jeżeli dana osoba dokonała przedmiotowego zakupu z niczego nie wynika, czy zakupiony produkt przeznaczyla na cel powódki, własny, czy też na potrzeby innych osób. Paragony fiskalne mogą jedynie wskazywać jaką cenę w danym sklepie w danym momencie miał towar, natomiast nie dowodzą, iż dana osoba dokonała przedmiotowego zakupu i na jaki cel przeznaczala zakupione produkty. Sąd nie oparł swoich ustaleń również na fakturze dotyczącej „zaproszenia foto” (k. 83), gdyż poza tym, że została ona wystawiona na przedstawicielkę ustawową, to nie wyjaśniła ona, czego konkretnie dotyczy i co oznacza owe „zaproszenie foto”. Sąd - jak już wyżej wspomniano – ustalając stan faktyczny pominął opinię psychologiczną przedłożoną przez przedstawicielkę ustawową.

Małoletnia powódka A. G. nie posiada żadnego majątku, z którego mogłaby zaspokajać swoje bieżące potrzeby, w związku z czym zgodnie z obowiązującymi przepisami to na jej rodzicach spoczywa obowiązek dostarczenia jej środków utrzymania. Stanowi o tym art. 133 § 1 krio, który mówi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Bezspornym jest, że niepełna trzyletnie dziecko nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać.

Do ustalenia zakresu obowiązku utrzymania małoletniej powódki, a spoczywającym na każdym z rodziców posłużyć się należy przepisem art. 135 § 1 krio, który stanowi, że wysokość zasądzonych alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby osoby małoletniej definiuje się natomiast jako potrzeby, których zaspokojenie zapewni jej odpowiedni do wieku i uzdolnień prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych i duchowych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenie w razie choroby), a także środki wychowania, kształcenia, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, która z potrzeb powinna być uznana za usprawiedliwioną należy brać z jednej strony możliwości finansowe rodziców, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb.

Usprawiedliwione potrzeby małoletniej A. G. zostały ustalone i omówione powyżej i wraz z udziałem w opłatach mieszkaniowych wynoszą około 1.500zł miesięcznie. Zwrócić należy uwagę, że wskazane koszty związane są z podstawowymi potrzebami małego dziecka.

Przyjmując zatem, iż usprawiedliwione potrzeby powódki kształtują się na ustalonym powyżej poziomie, ustalając wysokość alimentów w sprawie Sąd zobligowany był do uwzględnienia w tym zakresie drugiej ze wskazanych powyżej przesłanek, tj. zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, które stanowią górną granicę świadczeń alimentacyjnych, choćby nawet w ich ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji.

Sąd ustalił możliwości zarobkowe pozwanego M. D. za okres od 1 lutego 2016r. do 05 listopada 2017r. na kwotę 1.650,78zł netto miesięcznie, czyli tyle średnio - z ostatnich trzech miesięcy na dzień 29 czerwca 2017r. - zarabiał, będąc zatrudnionym w (...) S.A. na stanowisku s. oraz za okres od 06 listopada 2017r. tj. odkąd jest zatrudniony na 100% etatu w (...) S.A. na stanowisku K. (...) na kwotę co najmniej na kwotę 2.250zł netto miesięcznie (1.950zł netto miesięcznie + premia uwarunkowana sprzedażą w granicach minimum około 300zł miesięcznie). Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że wynagrodzenie pozwanego w późniejszym okresie stosunkowo szybko rosło i za ostatnie 6 miesięcy na dzień 02 lipca 2018r. wyniosło 2.432,73zł netto, a na dzień 03 września 2018r. 2.814,84zł netto.

W ocenie Sądu wynagrodzenie, które pozwany osiągał w okresie od dnia złożenia pozwu tj. od 24 kwietnia 2017r. do dnia podjęcia pracy w (...) S.A. tj. 05 listopada 2017r. pozwoliło mu na uiszczanie na rzecz małoletniej powódki alimentów w wysokości 600zł miesięcznie. Tak orzekając, Sąd miał na uwadze przede wszystkim fakt, iż przedstawicielka ustawowa w tamtym czasie częściowo otrzymywała świadczenie w związku z urlopem macierzyńskim, a częściowo jej dochód stanowił zasiłek dla osób bezrobotnych, w związku z czym jej możliwości finansowe pozwalały na większy udział w kosztach utrzymania córki. Co w konsekwencji powodowało, że powódka miała zabezpieczone usprawiedliwione potrzeby. Równocześnie zgromadzony materiał dowodowy – w tym w szczególności informacje nadesłane przez Powiatowe Urzędy Pracy w G., G., T. i S. – wskazuje, iż pozwany w tamtym okresie nie miał możliwości podjęcia zatrudnienia z wyższym wynagrodzeniem. Zważyć należy, że wówczas nie miał on dużego doświadczenia na stanowisku K. (...)

Możliwości płatnicze pozwanego zmieniły się natomiast od dnia 06 listopada 2017r. tj. odkąd podjął zatrudnienie w (...) S.A. Od tego czasu wynagrodzenie pozwanego pozwala mu na uiszczanie na rzecz małoletniej powódki alimentów w wysokości 800zł miesięcznie, a nadto zapewnia samemu pozwanemu środki na zaspokojenie jego podstawowych potrzeb życiowych tj. mieszkaniowych – 600zł, wyżywienia – 300zł, odzieży i obuwia – 150zł, artykułów chemicznych i kosmetyków – 100zł, telefonu z Internetem – 100zł oraz dojazdów do pracy – 300zł. Sama tylko wysokość dochodu pozwanego przekonuje, iż jest on w stanie od 06 listopada 2017r. łożyć alimenty w wysokości po 800 złotych miesięcznie na swoje jedyne dziecko, bowiem alimenty te i tak pochłoną tylko niewiele ponad 30% dochodów. Podkreślić przy tym należy, iż nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet będzie poświęcenia części składników majątkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99, LEX nr 51629). Podstawowym obowiązkiem pozwanego jako rodzica – co należy jeszcze raz podkreślić - jest zapewnienie należytych warunków bytowania małoletniej córce i w tym celu pozwany powinien podjąć starania w celu realizacji ciężącego na nim obowiązku. Poza tym należy wskazać, iż uwadze Sądu nie umknął fakt, iż pozwany pali papierosy, na co wydaje około 270zł miesięcznie (wskazał, iż jedna paczka wystarcza mu na 1,5 dnia i kosztuje 14zł). Zdaniem Sądu wydatki na używki – w świetle obowiązku alimentacyjnego - są nieuzasadnione i pozwany jest w stanie poczynić oszczędności w swoich wydatkach właśnie o kwotę wydawaną na papierosy.

W tym miejscu podkreślić należy, iż oboje rodzice są zobowiązani do alimentacji względem małoletniego dziecka, a obowiązek rodziców ponoszenia materialnych ciężarów jego utrzymania i wychowania jest niezależny od tego, gdzie i z kim zamieszkuje to dziecko. Jeśli rodzice nie mieszkają razem, a uprawnione do alimentów dziecko mieszka u jednego z rodziców, pozostając pod jego faktyczną stałą pieczę i faktycznym kierownictwem, nie zwalnia to drugiego z rodziców od udziału w ponoszeniu materialnych kosztów utrzymania i wychowania tego dziecka. Co więcej, udział takiego rodzica (w tym przypadku pozwanego) w finansowaniu kosztów utrzymania dziecka winien być wyższy niż tego z rodziców, na którym dodatkowo spoczywa w większej części ciężar codziennej opieki i wychowania uprawnionego do alimentów małoletniego (w tym przypadku matki powódki).

Powyższe wynika wprost z przepisu art. 135 § 2 krio, zgodnie z którym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Zatem o ile przedstawicielka ustawowa, spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec córki poprzez osobiste starania o jej wychowanie i utrzymanie, winna również uczestniczyć w jej finansowaniu, tym bardziej, że jej możliwości zarobkowe są bardzo zbliżone do możliwości pozwanego. Podejmując zaś decyzję o pozostaniu w domu i wykonaniu obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, w części, w postaci osobistych starań o jego utrzymanie i wychowanie, winna liczyć się z koniecznością poczynienia pewnych ograniczeń np. w zakresie kwoty, jaką miesięcznie przeznaczają na ubrania i obuwie dla córki.

Odnosnie natomiast możliwości zarobkowych przedstawicielki ustawowej A. D. wskazać trzeba, iż co prawda aktualnie nie osiąga dochodów, jednakże z uwagi na to, że jest ona osobą młodą, posiadającą wykształcenie średnie oraz doświadczenie w pracy na stanowiskach. Sąd ocenił jej możliwości płatnicze mając na uwadze - nie to jaki dochód aktualnie osiąga - lecz to, że możliwości zarobkowe i majątkowe osoby zobowiązanej dołożenia na utrzymanie dziecka określają zarobki i dochody jakie uzyskiwałyby przy pełnym wykorzystaniu sił fizycznych i zdolności umysłowych. Zarobkowych i majątkowych możliwości tej osoby nie należy bowiem kojarzyć z wysokością faktycznych zarobków bądź też czystego dochodu z majątku. W ocenie zarobkowych i majątkowych możliwości osoby zobowiązanej mieszczą się także te niewykorzystane, jeżeli tylko są realne. Z powyższych względów, Sąd ustalił możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej na kwotę 2.400zł netto miesięcznie tj. tyle ile zarabiała około 3 lata temu. Wynagrodzenie w takiej wysokości natomiast pozwoliłoby przedstawicielce ustawowej na zaspokojenie pozostałych usprawiedliwionych potrzeb powódki, a nadto zapewniłoby jej samej zaspokojenie jej podstawowych potrzeb życiowych określonych na kwotę ponad 1000 zł miesięcznie, które obecnie zabezpieczają jej rodzice. Przedstawicielka ustawowa swoją bierność w zakresie zatrudnienia usprawiedliwiała koniecznością sprawowania opieki nad córką - tym, że małaletnia A. nie dostała się do przedszkola, które u niej w miejscowości jest od 3 roku życia i cenami żłobków, jednakże w dzisiejszych czasach niczym wyjątkowym nie jest godzenie pracy zarobkowej z opieką nad dzieckiem. Nadto chociaż pobyt w żłobku jest odpłatny, to jednak zmniejsza koszt wyżywienia w domu. Z uwagi na wiek, stan zdrowia, zdaniem Sądu nie ma przeciwwskazań by małaletnia A. w czasie pracy swojej matki przebywała - jeżeli nie w przedszkolu w miejscu swojego zamieszkania - to w innej placówce lub też pod opieką innych osób, co jest bardzo często praktykowane.

Ustalając możliwości zarobkowe rodziców małaletniej A. G. Sąd miał na względzie oferty pracy, jakimi dysponowały urzędy pracy począwszy od lutego 2016r. do chwili obecnej, jednakże nie sposób pomijać okoliczności, że pracodawcy, którzy składają oferty pracy do urzędów oprócz wyuczonego zawodu niekiedy stawiają również inne wymagania, dotyczące m.in. uprawnień, umiejętności, znajomości języków obcych lub doświadczenia, zaś wybór odpowiedniego kandydata zawsze poprzedzony jest weryfikacją w/w wymogów (vide: pismo PUP w G. k. 258v). Stąd nie ma prostej zależności między ofertą pracy a faktyczną możliwością objęcia danego stanowiska pracy. Z uwagi na powyższe Sąd nie mógł kierować się wyłącznie maksymalnym wynagrodzeniem proponowanym na wskazanych stanowiskach pracy, a musiał zważyć także na wynagrodzenie minimalne, szczególnie gdy zważyć, że rodzice powódki, w czasie gdy pojawiła się ona na świecie, nie mieli dobrze opłacanych wyuczonych zawodów, szerokiego długoletniego doświadczenia zawodowego. Niewątpliwie teraz pozwany ma większe możliwości zarobkowe niż do 5.11.2017r., o czym świadczy także analiza jego ostatnich zaświadczeń o zarobkach. Od kilku lat pracuje, poszerza swoje doświadczenie zawodowe, co niewątpliwie ma wpływ tak na jego możliwości zarobkowe, jak i na wysokość faktycznie otrzymywanego wynagrodzenia. Oceniając te możliwości Sąd uwzględnił także charakter pracy M. G. (2), w tym okoliczność, że pracuje on w różnych godzinach, także podczas weekendów, co niewątpliwie ogranicza możliwość podjęcia pracy dodatkowej.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd doszedł do przekonania, iż uzasadnione potrzeby małaletniej powódki uzasadniają zasądzenie alimentów w wysokości po 600 złotych miesięcznie za okres od 24 kwietnia 2017r. do 05 listopada 2017r. i po 800zł od 06 listopada 2017r. W związku z czym na mocy art. 135 § 1 i 2 kro w związku z art. 133 § 1 kro orzekł jak w punktach II i III sentencji wyroku.

Sąd miał przy tym na względzie, że wyrok Sądu Rejonowego w Tczewie wydany w sprawie III RC 164/17 w dniu 14 sierpnia 2017r. jest prawomocny w punkcie 1. zasądzającym od pozwanego M. G. (1) tytułem alimentów na rzecz małaletniej A. G. kwotę po 600 złotych miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małaletniej powódki

A. D. poczynając od 24 kwietnia 2017r. do 10- go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Dlatego też orzekł w punkcie II wyroku, że poczynając od 6.11.2017r. zasądza od pozwanego M. G. (1) tytułem alimentów na rzecz małoletniej A. G. dodatkowo – ponad kwotę 600 zł (sześćset złotych) orzeczoną w punkcie 1. wyroku Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 14.08.2017r. w sprawie o sygn. akt III RC 164/17 - kwotę po 200 zł (dwieście złotych) miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. D. do 10-go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd oddalił zatem powództwo w zakresie alimentów za okres od 24.04.2017r. do dnia 5.11.2017r. ponad kwotę 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie oraz za okres od 6.11.2017r. ponad kwotę 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie – uznając je za wygórowane z punktu widzenia wykazanych usprawiedliwionych materialnych potrzeb dziecka i możliwości majątkowych i zarobkowych jego rodziców, a także odnośnie alimentów za okres od 1.02.2016r. do 23.04.2017r. ponad kwotę 500 zł, o czym jeszcze poniżej.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w punkcie IV wyroku na mocy art. 98 § 1 i 2 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powódka na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) była zwolniona od kosztów sądowych w całości jako strona dochodząca rozszczeń alimentacyjnych. W zakresie, w jakim powódka wygrała proces – w części uchylonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 27 lutego 2018r. [200 zł x 12 m (art. 22 kpc) x 5% (art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach) = 120 zł], kosztami tymi należało obciążyć pozwanego na mocy art. 113 ust. 1 w/w ustawy. W ocenie Sądu, sytuacja materialna pozwanego nie uzasadnia odstąpienia od obciążania go tymi kosztami.

Z uwagi na to, że obie strony poniosły koszty zastępstwa procesowego – gdyż obie korzystały z profesjonalnych pełnomocników i obie częściowo wygrały, i częściowo przegrały proces, Sąd na podstawie art. 100 zdanie 1 kpc zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego (punkt V wyroku).

W punkcie I Sąd zasądził od pozwanego tytułem zaległych alimentów za okres od 1.02.2016r. do 23.04.2017r. na rzecz małoletniej powódki kwotę po 500zł miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. D.. Tak orzekając, miał na uwadze, iż pozwany za ten okres uznał powództwo do kwoty 500zł miesięcznie, a przepis art. 213§2 kpc stanowi, iż Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W pozostałym zaś zakresie powództwo podlegało oddaleniu, albowiem strona powodowa nie wykazała w toku procesu, iż istnieją jeszcze jakiegokolwiek niezaspokojone potrzeby uprawnionej z czasu sprzed wniesienia powództwa o alimenty, o czym orzeczono na podstawie 137§2 krio a contrario w punkcie III wyroku.

Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi: w punkcie I do kwoty 1.500zł oraz w punkcie II - rygor natychmiastowej wykonalności.